

LUTERÁN LAJOS

A közhelyek margójára

sokáig fenn kell lennem
lefőzök 4 deci kávét
aztán lassan megiszom szürcsölöm jó feketén
keserűn még van vagy 2 deci kb
de most kurvajó mert felpörögtem
aztán anya felhívott hogy jól vagyok-e meg hogy még
sokat kell ennem
mert a testem kórosan sovány
és jobb lenne ha nem úgy néznék ki
mint egy csontváz

leteszem
s a nappaliban össze-vissza ketyeg az óra
én meg azon gondolkodom hogy mért öntöttem
a joghurtot a boncasztalra
éreztem már akkor is édeskés volt a szag
ami kivételesen nem töltött el undorral és én
meg NeM hAlLjÁtoK HaGyjÁTok aBbA a sZívVeRéSt
nEM bíRoM eLviSeLNi
kezemmel takartam el az arcomat
míg lassan leült a por a padlóra
s a pupillák se jártak már le újabb köröket
a falióra is megállt
s halottam ahogy a zacskókban a hullák
halkan szuszogtak és
most becsapva érzem magam mert a pusztulás
csak színlelte magát

én is így játszom el a szerepemet
mert nem ver a szívem
ott lötyög a mellkasomban nem tudom kiszedni
a vér visszamaradt
s óhatatlanul reménykedek hogy nem a szerelem
mert mindig az jut legutoljára az eszembe

sZoPjÁL vAgY nYöGjÉL dE
egYsZeRre sOse a KeTtőT
„megőrjítesz nem hallod te kis gecí”
a szívem felé halad
hogy fogom így a faszomat kiverni
miért nem érti meg a szerelem
hogy nem érdekel többször is
elmagyaráztam neki de ő csak
bambán nézett vissza rám
mostanában már csak köszönni
szoktam neki pornófilmekből kölcsönzött mosollyal
nem érzek iránta semmit
fOgD bE a pOFÁD
nEkeM hIÁbA síRsZ
eLhAsZnÁLtaLaK mINt
eGy tÚlkoRoS riBaNcoT
és mégis a szívem felé haladt
sötét
undorral
most némán állok a zuhany alatt
és nem irritál a hideg víz

lesöpröm magamról és
csupasz testtel visszamegyek a konyhába
szomjas vagyok még
megiszom a hátramaradt 2 deci kávét
de már nem esik olyan jól
az íze is enyhül
ennyi elég
paplan alá gyűröm az érzelmeimet
meglátszik rajtuk a korrózió
engem is már kikezdett
„a lélek útján sehova se érsz
lószaros földút az egész”
hallatszik a rádióból
kikapcsolom
késő délután van lassan sötétül
ilyenkor van az hogy
leviszem a szemetet
bármennyire is bűdös
talán ez lenne a lelkem

„nagyon jól tudod”
kint vagyok de a szag még fellelhető
ez a rothadás szaga
felismerem
legutoljára nagymamámon éreztem
de nem szóltam neki
emlékszem
visszafelé a frissen esett hóba
belepisiltem az isten nevét
ő másnapra meghalt
bennem
harmadnapra összegyűlt a szemét –
gyermekkorom óta
próbálok megszabadulni tőle
de nem megy
csak magam elé bámulok míg
a sejtekig hatoló csendben
lassan olvad a hó
és lassan alvad a vér

